

— *Ἡ Ξενομαρία*, κωμῳδία ὑπὸ Ν. Λάτκαρη δικηγόρου. Ἐκδόσις δευτέρα (ἐκ τοῦ Παναθηναίου) ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου ὁ Κόσμος 1892. Ἡ νέα αὕτη κωμῳδία τοῦ κ. Λάτκαρη ἦτις ἐπαρεστάθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. θιάσου ἢ Πρόσδος, εἶνε ἐκ τῶν καλῶν νεωτέρων ἔργων τοῦ Ἑλληνικοῦ δραματολογίου, γεγραμμένη μετ' ἀρκετῆς εὐφυΐας καὶ δεικτικότητος. Κωμῆται δὲ καὶ ὑπὸ καλλιτεχνικωτάτου φωτοτυπικοῦ ἐξωφύλλου, σχεδιασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φιλαδελφείως.

— *Ἰω. Πετρόφ*. Ὁ γνωστός παρ' ἡμῖν λόγιος ἀνὴρ κ. Ἰω. Πετρόφ ἐκ Μόσχας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεκδότως καταγινόμενος, καθήρτισεν ἱστορικὸν καὶ ἐθνολογικὸν ἄτλαντα τῆς Μακεδονίας, ἐν ᾧ διαπολλῶν πινακῶν, ὡς ἐν πανοράματι, παρίσταται ὑλόκληρος ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀρχαίου βασιλείου ὑπὸ Περδίκκα μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Τὸ ἔργον τοῦτο ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων διήρηται πρὸς εὐκόλιαν εἰς τέσσαρα τεύχη, ὧν ἕκαστον τιμᾶται δραχμῶν 15. Γόδλον ἔργον περιλαμβάνει περὶ τὰς χιλιάς εἰκόνας καὶ πλέον τῶν 180 πινακῶν.

— *Ἐπιτύχημα* περὶ τῶν ὄρυκτων τοῦ ἀργύρου τῆς Μήλου καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἀργύρου κατὰ τὰς ἐν Μεταλλουργεῖσι τοῦ Λαυρίου ἐκτελεσθεῖσας δοκιμαίας ὑπὸ Α. Κορδέλλα γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Μ. Α. κατηγητοῦ κ.λ.π. Ἐν Ἀθήναις 1892.

— *Λόγος ἐναρκτήριος* ἐκφωνηθεὶς κατὰ Μάρτιον τοῦ 1892 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ Βαρθολομαίου Α. Γκιζῆ ὑφηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς κ.λ.π. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ἰγγλέση 1892.

— *Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας* Δελτίον Α' περιέχον τὰς ἐρμηνείας τῆς ἑταιρείας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1891. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ἰγγλέση 1892.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Γλάδστον.

Ὁ «μέγας γέρον» ἦδη προϊστάται τῆς νέας κυβερνήσεως τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ κράτους. Τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἀμέσως δ' ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πλῆρες

τὸ σχέδιόν της περὶ τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, τῆς τελευταίας μεγάλης ὑποθέσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Γλάδστον ἀφιέρωσε τὴν ὀλύμπειον εὐγλωττίαν του καὶ τὴν φλογερὰν δραστηριότητα τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς ζωῆς του.

Ἡ ἀνοδος αὐτοῦ θὰ ἐχαιρετίσθῃ πανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὅπου πάλλουν καρδία φιλελεῖθεροι. Ἰδιαιτέρως δ' εἰς τὰς χώρας, τῶν ὁποίων ἡ κτηνώδης βία ἄρχει καὶ εἰς τὰς ὀδύνας τῶν ὁποίων πολλάκις ἔχυσε βάλσαμον παρηγορίας ἰλαρὰς ἢ φωνὴ τοῦ Ἰαδδστον, ὑψωθείσα ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλοδύναμος.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Δανίας.

Ὁ γεραρὸς βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐόρτασε τὴν πεντηκοστὴν ἐπετηρίδα τῶν γάμων του. Αἱ κυματοπλῆγες ἀκταὶ τοῦ νησοσπάρτου κράτους του, ἡ ἱπποτικὴ γῆ τῆς Δανίας, τὴν ὁποίαν ἀφθιτος περιστρέφει ἡ αἴγλη τῶν μεσαιωνικῶν παραδόσεων, αἱ καρδία τῶν θαλασσομάχων ἀλλὰ νομοταγῶν κατοίκων της συμμερίσθησαν τὴν ἡγεμονικὴν πανήγυριν καὶ ἐνίσχυσαν διὰ τοῦ πυρός τῶν εὐχῶν των τὴν λάμπην τῆς ἀγαλλιᾶσεως, ἥτις διεχύθη ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων τῆς Κοπενάγης. Ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τούτων συνεκεντρώθησαν στέμματα κραταιὰ καὶ σκίπτρα ἀκνινοδόλα καὶ πᾶν ὅτι εὐγενέστερον ἐπιδεικνύουσιν οἱ Θρόνοι τῆς Εὐρώπης. Βασιλεῖς καὶ πριγκίπες καὶ βασίλισσαι καὶ ἡγεμονίδες ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τοὺς χρυσοῦς γάμους τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Δανίας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὗτοι ἀπέβρευσαν.

Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, τῇ 14 Μαΐου 1842, ὁ μόλις εἰκοσιπενταετῆς υἱὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Σλέσβιγ Ὀλστᾶίν συνήρχετο εἰς γάμον μετὰ τῆς εἰκοσιτέσσαρας Ἀπριλίους ἀριθμούσης πριγκιπίσσης Λουίζης, θυγατρὸς τοῦ Λανδγράβου τοῦ Ἑσσενο-Κάσσελ. Ὁ γάμος οὗτος νύλογήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Μετὰ παρέλευσιν εἰκοσαετίας περίπου τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος ἀνήρχετο

ἐπὶ τοῦ Δανικοῦ Θρόνου. Ὡς βασιλεὺς, ὁ Χριστιανὸς Θ' ὑπέσθη πικρίας καὶ συμμερίσθη τὰς ἀτυχίας τοῦ λαοῦ του. Ἀλλ' ὡς βασιλεὺς ἐνήργησε πᾶν ὅ,τι ἐξηρτάτο ἐξ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ὑπηκόων του. Ὡς βασιλεὺς ὁ γεραρὸς Χριστιανὸς εἶδεν ἑαυτὸν περιστοιχοῦμενον ἐν σεβασμῷ καὶ τιμῇ ὑπὸ κραταιῶν μοναρχῶν καὶ πριγκίπων, οἱ ὅποιοι συχνὰ καταφεύγουσιν ὑπὸ τὴν φιλόξενον σκέπην τῶν ἀνακτόρων τοῦ Φρένδενσבורγ, οἷχι ἵνα διαδουλεύθωσιν ὡς αὐθένται καὶ κύριοι περὶ τῶν ἰδίων συμφεροντῶν καὶ των τυχῶν των λαῶν, τοὺς ὁποίους κυβερνῶσιν, ἀλλ' ἵνα ἀπολαύσωσιν ἐκεῖ τῆς ποθητῆς γαλήνης, ἥτις φεύγει τοὺς ἐστεμμένους πλειότερον ἢ τοὺς κοινούς ἐνυτοὺς, καὶ συναισθανθῶσι πρὸς στιγμὴν ἠδύτατα ὅτι ἀνθρώποι εἶνε καὶ οὗτοι. Ὁ οἶκος τῶν βασιλέων τῆς Δανίας κατέστη οὕτως ἱερὸν ἐντευκτῆριον, ἀπρόσιτον εἰς τὴν τύρβην καὶ τὰ μίσθ τῆς πολιτικῆς, καὶ μόσχοβολοῦν τὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην, καὶ διαχέον τὴν λήθην τῶν ἐγκοσμίων.

Ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς καὶ ἡ βασίλισσα Λουίζα διὰ πεντηκοστὴν φορὰν ἐορτάζοντες τὴν γλυκυτάτην ἐπέτειον τοῦ γάμου των, βλέποντες κύκλῳ αὐτῶν συνωθούμενον τὸν ἐκλαμπρον κόσμον τῶν πολυφιλήτων τέκνων των (πλὴν ἐκείνων φεῦ! τῶν ὁποίων ὁ θάνατος δὲν ἐφείσθη, πλὴν δύο ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὠραιότερων ὑπάρξεων, αἰτινες ἀνέτειλάν ποτε ἐπὶ θρόνων, τοῦ Δουκὸς τῆς Κλαρεντίας καὶ τῆς ἀλυσμονήτου μας Ἀλεξάνδρος) στρέφουσι τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνατρέχουσι τοὺς σταθμοὺς, τοὺς ὁποίους ἐν τῷ παρελθόντι διήνυσαν καὶ ὡς ὁ Φιλήμων καὶ ἡ Βαΐκις τοῦ μύθου, αἰσθάνονται ἑαυτοὺς ἐν ἀποθεώσει δευτέρας τινὸς νεότητος. Ἡ Ἑλλὰς συμμεθέξε μακρόθεν τῆς χρυσῆς ἐορτῆς καὶ ἐγκαρδίους ἐπεμψε τὰς εὐχὰς της ὑπὲρ τῆς εὐνημερίας καὶ μακροβιότητος τῶν σεπτῶν γονέων, ἐξ ὧν ἀνεβλάστησε καὶ ὁ ἡμέτερος βασιλικὸς Οἶκος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ διευθύνσις τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου ἐκ περιστατικῶν ὄλως ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῆς σιωπηλῶς προέβη εἰς τὴν διακοπὴν ἐπὶ τινὰς μῆνας τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἐκτυπουμένου ὡς γνωστὸν τοῦ εἰκονογραφημένου μέρους ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Γρουνδμαν διὰ συστήματος νεωτάτου τῆς φωτοτυπολιθογραφίας, ἠναγκάσθημεν, ἕνεκεν τῆς ἀναχωρήσεως εἰς Γερμανίαν τοῦ κ. Γρουνδμαν, μόνου γνωστοῦ τοῦ συστήματος τούτου ἐν Ἑλλάδι, νὰ καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν προμήθειαν εἰκόνων ἐξ Εὐρώπης καὶ συνεπῶς εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου μέχρις ὅτου λάβωμεν αὐτάς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου τούτου ἡ μακρὰ σιωπὴ καὶ ἡ ἐντελής ἀδιαφορία πρὸς τὰς ληξιπροθέσμους ἄλλως ὑποχρεώσεις πολλῶν ἐκ τε τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν ἡμῶν, οὐχὶ μόνον τοῦ τρέχοντος 4ου ἔτους ἀλλὰ καὶ τοῦ παρελθόντος 3ου ἐνέβαλεν ἡμᾶς εἰς σκέψεις πικρὰς καὶ εἰς ἀπογοήτευσιν πλήρη περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου.

Βεβαίως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου, φύλλου λίαν δαπανηροῦ καὶ μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἡ διευθύνσις αὐτοῦ δὲν ἐπεδίωξε μὲν νὰ προσπορισθῇ κέρδη ἔστω καὶ ἐλάχιστα ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἴδρυσιν Ἑλληνικῆς illustration ἀλλὰ δὲν ἐπίστευσεν ὅμως ὅτι διὰ τὰς τόσας θυσίας ἡμῶν, ἃς παρηκολούθουν δαπάναι πολλαὶ καὶ ἐργασία ἐπίπονος, θὰ εὐρίσκοντο τινὲς τῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν νὰ σφαιτερισθῶσιν ἀλλότρια χρήματα.